

Patriarchaat van de Syrisch-Orthodoxe kerk van Antiochië

Zijne Heiligheid Moran Mor Ignatius Afrem Karim II
Patriarch van Antiochië en het gehele oosten
Hoofd der Syrisch-Orthodoxe kerk

Inhoudsopgave

- Inleiding
- Geschiedenis
- Geloofsbeleving
- Feesten / Vasten
- Aartsbisschop Polycarpus Augin Aydin
- Ontwikkelingen in Aartsbisdom
- St. Ephrem de Syriër
- Gebedstijden
- Rondleidingen
- De parochies van het Mor Ephrem Klooster in Nederland zijn
- Lijst van Syrisch-orthodoxe aartsbisdommen van Antiochië
- Procedure beleidsplan
- Syrische Kerk-zijn in Nederland: 2011-2014
- Missie
- Samenwerking
- Liturgie
- Catechese
- Diaconie
- Gemeenschapsopbouw
- Inzet raadsbestuur
- Communicatie
- 2011-2014
- Tot slot

Inleiding

Er wordt op dit moment hard gewerkt aan de verdere samenwerking van de parochies. In het kader van dit proces heeft het raadsbestuur een pastoraal beleidsplan opgesteld waarin op het gebied van het pastoraat de lijnen voor de periode 2010 t/m 2014 zijn uitgezet.

Geschiedenis

De Syrisch-Orthodoxe Kerk van Antiochië

Voor de oorsprong van de Syrisch-orthodoxe Kerk kan verwezen worden naar Handelingen van de Apostelen 11:26, waar wij lezen dat de volgelingen van Jezus in Antiochië christenen werden genoemd. Deze Kerk was de eerste buiten Palestina en werd - volgens de traditie - gesticht door de apostelen. Het hoofd was de apostel Petrus, die volgens dezelfde traditie, in Antiochië zijn 'apostolische stoel' vestigde en deze later verplaatste naar Rome, waar hij nog altijd gevestigd is. De Syrische christenen wonen in diverse landen in het Midden-Oosten (Israël, Syrië, Libanon, Irak) en in Turkije. Zij wonen ook in Europa en Noord-Amerika. De liturgie is in het Syrisch. Syrisch is een dialect van het Aramees en behoort tot de Semitische talen en wordt tot de dag van vandaag in de kerkelijke boeken gebruikt. Aramees zou de taal geweest zijn die Jezus Christus sprak.

Zoals reeds hierboven vermeld leert de overlevering dat de Kerk van Antiochië is gesticht door Petrus en dat hij haar eerste patriarch was vóór zijn vertrek naar Rome. Petrus zou de pas gestichte Kerk van 37 tot 44 geleid hebben. Het christendom verspreidde zich naar de provinciehoofdstad Edessa. Tur Abdin en omgeving werd volgens de traditie door de apostel Thaddaeus gekerstend. Edessa, Antiochië en Tur Abdin vormen de oorspronkelijke kern van het Syrisch christendom.

Het christendom verspreidde zich verder naar het Oosten tot India en China. De Antiocheens patriarch had ook alle christenen in het verre oosten onder zijn hoede. Daarom draagt de patriarch (ook nu nog) de titel: "Patriarch der Syrisch-orthodoxe Kerk van Antiochië en het gehele Oosten". In India en met name op Sri Lanka bestaan aanzienlijke Syrisch-orthodoxe gemeenschappen, die al in de Oudheid gesticht werden.

Na het concilie van Efeze in 431 splitste een deel van de Syrische Kerk zich af van het, in het Romeinse Rijk zetelende, patriarchaat van Antiochië. Zo ontstond de Oost-Syrische kerk'. Het concilie van Chalcedon in 451 leidde tot een schisma tussen de West-Syrische kerk en de byzantijnse christenheid. Chalcedon deed uitspraak omtrent de 'tweenaturenleer'. De Kerk van Antiochië kon zich niet vinden in deze formulering. Zonder het Godmenselijke karakter van Christus op te geven, hielden zij vast aan de eenheid van Christus, ook in zijn natuur. Door hun tegenstanders werden zij daarom 'monofysieten' (aanhangers van de ene natuur van Christus) genoemd. Deze afscheiding ligt aan de basis van het ontstaan van de Syrisch-Orthodoxe Kerk. Vervolgingen van de kant van de Byzantijnen bleven niet uit. Vooral onder de keizer Justinus (519-527) waren ze hevig. Diens opvolger Justinianus (527-565) was meer gematigd. Hij gaf zelfs toestemming tot wijding van miafysitische bisschoppen. Eén van hen was Jacobus Baradaeus. Vooral aan zijn werk is te danken, dat de Syrisch-Orthodoxen in de strijd niet ondergingen. Vandaar dat de Syrisch-Orthodoxen ook Jacobieten genoemd worden.

Tot het jaar 518 bleef het patriarchaat in Antiochië. Daarna werd het naar verschillende kloosters verplaatst, o.a. bij Edessa, later Militene, Amida (Diyarbakir), Mardin (tot 1928), Homs en sinds 1959 is het gevestigd in Damascus.

De Syrische kerkgemeenschappen kenden een bloeiperiode van de 4de tot de 7de eeuw met grote literaire productiviteit en veel zendingsactiviteiten. Vanaf de zevende eeuw nam het tijdperk van de islamisering en de arabisering een aanvang.

Als leermeesters van de moslims brachten de Syrische christenen vooral de wetenschappelijke wereld van de Grieken dichterbij tot de Arabieren door hun vertalingen uit het Syrisch en/of het Grieks in het Arabisch. Het waren dus de Syrische christenen die de wetenschappelijke vooruitgang van de Islamwereld mogelijk maakten, net zoals in Alexandrië de nieuwe islamitische heersers aanvankelijk Alexandrijnse christenen gebruikten om de gigantische schatten van de oude bibliotheken bloot te leggen en te doceren aan islamitische onderwijzers.

Toch leed de Syrisch-orthodoxe gemeenschap sterk onder de vervolging door de islam, minachting en benadeling die de christenen ten deel viel onder het islamitische régime. Soms kwamen gruwelijke geweldsplegingen voor, in andere tijdperiodes waren de moslimleiders verdraagzamer. Eind veertiende, begin vijftiende eeuw waren de christenen in het Nabije Oosten slachtoffer van Timoer Lenk.

In de negentiende eeuw troffen westerse zendelingen de Syrische gemeenschappen geïsoleerd aan. De clerus en het volk bleken nu, in vergelijking met het intussen ontwikkelde Westen, ongeschoold en de infrastructuur was ernstig aangetast.

De genocide op de Armeense christenen in Oost-Turkije (vanaf 1915) bleef niet beperkt tot deze groep: ook de Suryoye leden er zwaar onder. Velen ontvluchtten Turkije en vestigden zich in Syrië. Hun patriarch volgde en vestigde zich in 1959 in Damascus.

Patriarch Ignatius Zakka II overleed op 21 maart 2014. De Heilige Synode van de Syrisch-orthodoxe Kerk van Antiochië werd bijeengeroepen om een opvolger te kiezen. De synode werd gehouden in St Jacob Baradeus Klooster in Atchaneh, Libanon. De synode verkoos Cyril Aphrem Karim als de 123e opvolger van St. Peters in de Apostolische Stoel van Antiochië.

Huidige situatie

De huidige Patriarch (sinds 29 mei 2014) is Mor Ignatius Aphrem II. Hij wordt beschouwd als de 123e in de apostolische successie. Hij heeft zijn zetel in Damascus. De Kerk heeft 30 aartsbisdommen.

Volgens bepaalde schattingen telt de gemeenschap wereldwijd ongeveer 6 miljoen leden, sommigen houden het inclusief de Indiase gelovigen op maximaal 10 miljoen. De gelovigen woonden oorspronkelijk vooral in het Midden-Oosten en in India. Inmiddels is deze Kerk wereldwijd present. Het begon met het vertrek van bijna alle vervolgte Suryoye uit Turkije. Zij ontvluchtten de strijd tussen de Koerdische PKK en het Turkse leger. Velen uit Syrië volgden sindsdien, soms om politieke redenen, vaak uit economische motieven. Zij vonden een nieuw bestaan in Europa, Canada of de V.S

Geloofsbeleving

De Bijbel, als het geïnspireerde Woord Gods, is het fundament waarop alle geloofsprincipes berusten.

De volgende sacramenten maken een essentieel deel uit van het leven van de Syrisch-Orthodoxen:

1. de doopsel;
2. de heilige olie (chrisma);
3. de eucharistie;
4. de biecht;
5. het priesterschap;
6. de ziekenzalving;
7. het huwelijk.

Volgens het geloof van de Syrisch-Orthodoxe kerk zijn de volgende sacramenten voor ieder Syrisch-Orthodoxe christen noodzakelijk. Namelijk 1. de doopsel, 2. de heilige olie (chrisma), 3. de eucharistie en 4. de biecht. De andere sacramenten d.w.z. de ziekenzalving, het priesterschap en het huwelijk zijn niet voor iedereen van toepassing.

De sacramenten, de doopsel, de heilige olie en de eucharistie worden tegelijkertijd toegediend tijdens de doopsel. Dit vindt plaats niet lang na de geboorte van het kind. Bij de doopsel wordt het kind gedragen door een peetvader / peettante en wordt door de priester driemaal in het water gedoopt. Het kind wordt gedoopt in de naam van de Vader en de zoon en de Heilige Geest.

De bedoeling van de eucharistie is het ontvangen van het Lichaam en Bloed van Jezus Christus als geestelijk voedsel. Het is daarom noodzakelijk dat ieder Syrisch-Orthodoxe gelovige voor dat hij / zij de eucharistie ontvangt, naar de priester te gaan om te biechten. Dit gebeurt meestal twee keer in het jaar, namelijk in de goede week voor Pasen en in de vastenperiode voor Kerstmis.

Feesten / Vasten

De meeste feesten hebben bij alle christelijke kerken jaarlijks vaste data, zoals Kerstmis. Dit is bepaald volgens de Gregoriaanse kalender. De Syrisch-Orthodoxe kerk gebruikt voor deze feesten sinds vijftig jaar ook de Gregoriaanse kalender. Voor feesten die jaarlijks veranderlijke data hebben, zoals Pasen, Hemelvaart en Pinksteren gebruikt de Syrisch-Orthodoxe kerk echter de Juliaanse kalender, waaronder deze feestdagen op andere data vallen dan de westerse christelijke kerken.

Volgens de Syrisch-Orthodoxe traditie wordt voor bepaalde feestdagen een vastenperiode gehouden, zoals u in onderstaand schema ziet.

VASTEN

10 dagen voor Kerstmis
van 15 dec t/m 24 december
Geen
Geen
3 dagen voor Nineveh dag

FEESTEN

25 december, Kerstmis
06 januari, Denho (=De doopsel van Jezus)
2 februari, intreding van Jezus tot de tempel
Nineveh dag (woensdag 3 weken voor de

50 dagen voor Pasen	grote vasten periode, volgens Juliaanse kalender.)
Geen	Pasen volgens Juliaanse kalender
Geen	Hemelvaart, volgens Juliaanse kalender
3 dagen voor het Apostelen feest	Pinksteren, volgens Juliaanse kalender
5 dagen voor het feest van Maria ten hemel brengen	29 juni Apostelen feest
Geen	15 augustus, Maria ten hemel brengen
	14 september, het feest van het Kruis

Aartsbisschop Polycarpus Augin Aydin

Mor Polycarpus Augin Aydin
patriarchale vicarius van het
Syrisch-Orthodoxe kerk
in Nederland

Mor Polycarpus Augin Aydin (doopnaam Edip Aydin) is geboren op 10 juni 1971 in het dorp Gunduksukru (*Igündüke di-`Ito*) in de buurt van Nisibis, een stad bij de grens met Syrië. De ongecompliceerde, oprechte en intense geloofsovertuiging van zijn ouders heeft een belangrijke invloed op zijn leven gehad.

In zijn jonge jaren ging hij zowel naar de parochieschool, waar hij werd onderwezen in de Syrische taal, als naar de Turkse dorpsschool. Nadat hij op twaalfjarige leeftijd de basisschool had beëindigd, vervolgde hij zijn studie aan het seminarie van het Mor Gabriel klooster in Midyat, op ongeveer een uur rijden van Nisibis. Aan het seminarie verbreedde hij zijn kennis van het klassieke Syrisch, zowel wat betreft de taalvaardigheid als de literatuur. Tevens werd hij ingewijd in de traditionele Syrische theologie en liturgie. Samen met hem studeerden er ongeveer 30 leerlingen aan het seminarie, afkomstig uit verschillende dorpen en steden in Tur-Abdin. Tegelijkertijd vervolgde hij zijn middelbare schoolopleiding aan de staatsschool in Midyat.

Edip Aydin heeft zes jaar doorgebracht in het Mor Gabriel klooster terwijl hij volledig participeerde binnen de leefgemeenschap. Het leven van bidden, vasten en andere alledaagse bezigheden van de nonnen en monniken hebben hem spiritueel en geestelijk gevormd gedurende deze tijd. Zijn toenemende kennis van het christelijke geloof en de beoefening ervan hebben hem ertoe gebracht zich met heel zijn hart te wijden aan God en Zijn heilige kerk. Daarom werd hij in zijn laatste jaar aan het seminarie gewijd tot subdiaken van de kerk.

Nadat hij zijn middelbare school in Turkije had voltooid, werd hij door Zijne Excellentie Mor Timotheos Samuel Aktas (Metropoliet van Tur `Abdin) voor zijn verdere opleiding naar Engeland gestuurd. Daar nam hij enkele maanden zijn intrek in de Anglicaanse Benedictijner gemeenschap van Alton Abbey in Hampshire om Engels te leven en deel te nemen aan het gemeenschappelijke spirituele leven. Vervolgens begon hij zijn studie Theologie aan het Heythrop College aan de Universiteit van Londen. In 1995 ronde hij zijn studie succesvol af met een Bachelor diploma in Godgeleerdheid.

Gedurende zijn studie aan Heythrop verbleef hij bij de Carmelite Fathers, wat hem in de gelegenheid stelde zijn leven van gebed 'te verdiepen en ook te discussiëren over theologische onderwerp en hierna vervolgde hij zijn studie in Oxford. Als gaststudent verbleef hij een jaar lang aan het Oriëntale Instituut en nam deel aan de

Masteropleiding Syrische Studies bij Dr. Sebastian Brock, hoogleraar Syrische taal en theologie van de Universiteit van Oxford. Gedurende zijn verblijf in Oxford begon hij *The Bible in the Syriac Tradition* (Gorgias Press, 2002) van Dr. Brock te vertalen naar het Syrisch. Tevens bestudeerde hij de 20e eeuwse West-Syrische schrijvers die aan de hernieuwde opbloei van de Syrische taal en literatuur hebben bijgedragen. Tijdens zijn studie in Oxford verbleef hij bij de Jezuïeten communiteit in Campion Hall wat een buitengewone ervaring voor hem is geweest, zowel op spiritueel als intellectueel vlak.

In augustus 1997 vertrok subdiaken Edip naar de Verenigde Staten van Amerika waar hij aan het St. Vladimir's Orthodox Theological Seminary in Crestwood, New York zijn studie vervolgde. Hier volgde hij de driejarige Masteropleiding in de Godgeleerdheid en studeerde af op 20 mei 2000. Zijn afstudeerscriptie was getiteld: *De geschiedenis van de Syrisch Orthodoxe Kerk van Antiochië in Noord-Amerika; Uitdagingen en Kansen*. Gedurende zijn periode aan het St. Vladimir seminarie heeft hij zich niet alleen ingespannen in dienst van het Aartsbisdom van de Syrisch Orthodoxe Kerk van Antiochië in het oosten van de VS, maar heeft hij in diezelfde periode tevens onderwijs in de Syrische taal gegeven aan de St. Ephrem de Syrier school in New Jersey.

In de lente van 2001 is subdiaken Edip Aydin naar Zwitserland vertrokken, waar hij aan het Ecumenical Institute van Bossey de 50e Graduate School heeft gevolgd met als thema: *Het veranderende gezicht van het Christendom*.

Op 7 oktober 2001 werd hij gewijd tot monnik door Zijne Heiligheid, Mor Ignatius Zakka I Iwas, Patriarch van Antiochië en heel het Oosten. Hier ontving hij ook zijn naam Augin (Eugene) ter ere van St. Augin van Tur Izlo. Op 4 augustus 2002 werd hij gewijd tot priester in het klooster Mor Gabriel door Zijne Eminentie Mor Timotheos Samuel Aktas, Metropoliet van Tur Abdin. Momenteel is hij bezig met de afronding van zijn promotieonderzoek aan het Princeton Theological Seminary. Hij behandelt in zijn dissertatie de Vroege

Kerkgeschiedenis en Oecumene. Zijn promotor is Professor Kathleen McVey. Het onderwerp van het proefschrift is: *Vergelijking van de Syrische Orde voor de monastieke wijding met de Orde van de Heilige Doop, zowel in externe structuur als in theologische thema's*.

Op 15 april 2007 is Raban Augin Aydin door Zijne Heiligheid Mor Ignatius Zakka I Iwas gewijd tot metropoliet en patriarchale vicarius voor het aartsbisdom van Nederland. Daarmee is hij de opvolger van de op 29 oktober 2005 overleden aartsbisschop Mor Julius Yeshu' cicek. De nieuwe bisschop heeft de naam *Polycarpus* aangenomen, vernoemd naar de in de 2e eeuw levende St. Polycarpus, bisschop van Smyrna.

Ontwikkelingen in Aartsbisdom

De eerste Syrisch-Orthodoxe christenen kwamen in 1975 als vluchtelingen naar Nederland. Zij kwamen uit verschillende landen van het Midden-Oosten: Turkije, Syrië, Irak, Libanon en andere landen. In 1977 waren er ongeveer 100 gezinnen die leefden in de stad Hengelo. In datzelfde jaar, werd een nieuwe Syrisch-Orthodox bisdom van Midden-Europa gevormd, met een energieke monnik, genaamd Jeshu Cicek, als haar Patriarchale Vicar. Het bisdom van Midden-Europa had haar hoofdkwartier in Nederland. De dynamische en energieke Cicek werd vervolgens Aartsbisschop, gewijd op 24 juni 1979 en vernoemd naar Julius. In 1981 heeft het bisdom het St. Olaf Klooster gekocht, een rooms-katholiek klooster waarvan de naam Olaf toevallig de eerste letter van het Syrisch alfabet is! Dit betekende een nieuw begin voor de Syrisch-Orthodoxe Kerk in Europa en voor het klooster in het dorp Glane. Op 7 juli 1984 werd het klooster ingewijd als het Aartsbisdom van Midden Europa en werd het vernoemd naar Sint Ephrem de Syriër. De landen die bij het Syrisch-Orthodoxe Aartsbisdom van Midden-Europa hoorden, waren Nederland, Duitsland, België, Frankrijk, Zwitserland en Oostenrijk.

Het Aartsbisdom groeide snel binnen korte tijd en splitste zich in een aantal kleinere bisdommen. In 1997 werd er een apart bisdom gevormd in Duitsland. Toen, op 29 oktober 2005 Mor Julius Jeshu Cicek onverwachts kwam te overlijden, heeft de Heilige Synode van de Syrische kerk het voormalige Aartsbisdom van Midden Europa in drie bisdommen verdeeld. Op 10 oktober 2006 werd Nederland een zelfstandig Aartsbisdom. Zwitserland en Oostenrijk hebben samen een tweede bisdom gevormd. En Frankrijk en België een derde. In oktober 2006 heeft Zijne Heiligheid Mor Ignatius Zakka I, Patriarch van Antiochië en het Oosten monnik Augin Aydin tot Patriarchale Vicar voor het nieuwe Syrisch-Orthodoxe Aartsbisdom in Nederland benoemd. Hij was de opvolger van Mor Julius Jeshu Cicek. Kort daarna, op 15 april 2007, werd hij door Zijne Heiligheid gewijd tot Aartsbisschop Polycarpus, vernoemd naar St. Polycarpus van Smyrna. Dit was een heilige voor de Oosterse kerk en de Westerse kerk. Hij legde een verbinding tussen Oost en West.

Het aantal leden van de Syrisch-Orthodoxe gemeenschap in Nederland bedraagt ongeveer 25.000 mensen. De meesten hiervan zijn woonachtig in de regio Twente en Amsterdam. Inmiddels heeft bijna iedereen de Nederlandse nationaliteit verworven. In hun nieuwe vaderland streven ze ernaar te integreren binnen de Nederlandse samenleving. De Suryoye, zoals zij zichzelf in hun moedertaal, het Syrisch, noemen, zijn nu georganiseerd in elf parochies met een Klooster als hun hoofdkwartier. De Syrisch-Orthodoxe kerk in haar geheel is lid van de Raad van Kerken Nederland en heeft nauwe betrekkingen met de plaatselijke kerken en gemeenten.

St. Ephrem de Syriër

Ephrem (306-373, eerste zaterdag van het Grote Vasten):

De heilige Mor Ephrem was de grote heilige dichter van de Syrisch sprekende kerken. Sinds 1920 wordt hij in de Rooms-katholieke Kerk vereerd als kerkleeraar.

Mor Ephrem werd geboren in het begin van de vierde eeuw in Nsibin, een stadje aan de Syrische grens, noord Mesopotamië (Zuidoost Turkije).

Hij werd in ca. 338 na Christus tot diaken gewijd en werd nooit tot priester gewijd. Hij is opgeleid door Mor Jacob de bisschop van Nsibin, die aan het Concilie van Nicea in 325 na Christus had deelgenomen.

Nadat de Perzen Nsibin veroverd hadden in 363 na Christus vestigde Mor Ephrem zich in Edessa (Urfa, Turkije) waar hij honderden hymnen had samengesteld. Zijn hymnen worden tot de dag van vandaag in de Syrisch-Orthodoxe Kerk van Antiochië gebruikt.

Mor Ephrem schreef alleen in het Syrisch, het Edesseense dialect, zijn werken zijn vertaald in het Armeens, Grieks en later ook in het Latijns. Veel van zijn werken hebben de vorm van proza, een poëtisch vers ritme. Hij schreef veel polemische werken tegen Marcion, Bardaisan, Mani en de Arianen. Hij schreef ook veel Bijbelse commentaren. In zijn werk maakt hij veelal gebruik van typologieën en symboliek.

Mor Ephrem overleed op 09 juni 373 na Christus. Zijn feestdag wordt op de eerste zaterdag van het veertigdaagse vasten gevierd.

Gebedstijden

Maandag – Donderdag

07:00 – 07:45 uur : Morgendienst

12:00 – 12:15 uur : Middagdienst

17:00 – 17:25 uur : Vesper

22:00 – 22:15 uur : Completen

Vrijdag

07:00 – 07:45 uur : Morgendienst

07:45 – 08:45 uur : Eucharistieviering

12:00 – 12:15 uur : Middagdienst

17:00 – 17:25 uur : Vesper

22:00 – 22:15 uur : Completen

Zaterdag

07:00 – 07:45 uur : Morgendienst

12:00 – 12:15 uur : Middagdienst

17:00 – 17:45 uur : Vesper

Zondag

08:00 – 08:45 uur : Morgendienst

08:45 – 10:15 uur : Eucharistieviering

12:00 – 12:15 uur : Middagdienst

17:00 – 17:25 uur : Vesper

De gebedsdiensten worden doorgaands gehouden in de St. Ephrem kapel. Bij grote kerkelijke feestdagen, wordt de dienst gehouden in de Heilige Maagd Maria Kathedraal.

Rondleidingen

Het Sint Ephrem klooster biedt u de mogelijkheid om deze te bezichtigen. In een rondleiding die ruim anderhalf uur duurt, wordt u door een Pater door het klooster geleid en komt u o.a. langs de kapel, het mausoleum, de kathedraal en de begraafplaats. Verder krijgt u uitgebreide informatie over de geschiedenis van het Syrisch-Orthodoxe gemeenschap en het klooster. Er zal ruim gelegenheid zijn voor uw vragen.

De rondleidingen worden gegeven op werkdagen en zijn bedoeld voor groepen van tenminste 5 en maximaal 50 personen; (school) kinderen maximaal 35.

De kosten voor deze rondleiding is op basis van vrije gift.

Voor meer informatie en om een afspraak te maken kunt u contact opnemen met:

Pater Sait

St. Ephrem Klooster

Glanerbrugstraat 33

7585 PK Glane / Losser

Tel.: 053-46 14 764

Mob.: 06-28 57 67 24

De parochies van het Mor Ephrem Klooster in Nederland zijn.

1. Maria Kerk Hengelo
2. Apostel Johannes Kerk
3. St. Jacob van Sarugh Kerk
4. St. Kuryakos Kerk
5. St. Shemun Zeyte Kerk
6. St. Ignatius Nuroño Kerk
7. St. Sharbil Kerk
8. Moeder Gods Kerk
9. St. Gabriel Kerk
10. St. Augin Kerk

Lijst van Syrisch-orthodoxe aartsbisdommen van Antiochië

De Syrisch-orthodoxe Kerk van Antiochië kent over de wereld verspreid ruim 30 aartsbisdommen waarbij elk bisdom een aartsbisschop of metropoliet aan het hoofd staat. Deze zijn verdeeld op de volgende wijze:

Syrië

- Patriarchaat (Ma'arat Saidnaya, Damascus)
- o Philexinus Mattias Nayiş
- o Dionysius Yuhanon Kawaq
- Damascus: Ivanius Paulos Al-Souky (bisschop)
- Aleppo en omgeving: Gregorios Yohanna Ibrahim
- Jazira en Eufraat: Ostateos Matta Rohum
- Homs en Hama: Silwanos Petrus Issa Al-Nemeh

Irak

- Bagdad en Basra: Severius Jamil Hawa
- Klooster Mor Mattai (Mosoel): Timotheus Mousa Al-Shamani
- Mosoel: Gregorius Saliba Shamoun
- St. Efrem Seminar (Mosoel): Severius Ishak Zaka
- "Het Heilige Land"
- Jeruzalem, Israël en Jordanië: Severius Malke Mourad

Libanon

- Beiroet: Clemis Daniel Kourieh
- Het gebergte Libanon: Theophilus George Saliba
- Bikfaya: Philexinus Matta Shamoun
- Zahleh: Justinus Paulos Yousef Safar

Turkije

- Tur Abdin/Midyat: Timotheus Samuel Aktaş
- Istanboel, Ankara en Izmir: Philexinus Yusuf Çetin
- Mardin: Philexinus Saliba Özmen
- Adiyaman: Gregorius Malke Ürek

Noord-Amerika

- Canada: Athanasius Elia Bahi
- Verenigde Staten West: Clemis Eugene Kaplan
- Verenigde Staten Oost: Cyrillus Aphrem Karim

Zuid-Amerika

- Argentinië: Nicholovos Matti Abd Alahad

Europa

- **Nederland:** Polycarpus Augin Aydin
- **Duitsland:** Julius Hanna Aydin
- **Zwitserland en Oostenrijk:** Dionysius Isa Gürbüz
- **Zweden en Scandinavië:** Julius Abdulahad Shabo
- **Zweden:** Dioscorus Benyamin Atas
- **België, Frankrijk en Luxemburg:** Severius Hazail Saume
- **Verenigd Koninkrijk:** Athanasius Touma Dakkama

Australië

- **Australië en Nieuw-Zeeland:** Militius Malke Lahdo

Azië

- **India Knanaya (Chingavanam):** Severius Kuryakos

Procedure beleidsplan

De bezinning over de pastorale toekomst van onze 10 geloofsgemeenschappen is ingezet halverwege 2010. Daarbij heeft het raadsbestuur, een groep betrokken parochianen, meegedacht.

Deze bezinning heeft in alle parochies geleid tot vervolggesprekken, samen met het raadsbestuur. Het voorliggende beleidsplan is het resultaat van alle voorgaande stappen. Na vaststelling door het raadsbestuur wordt het algemeen beleidsplan, dat vervolgens ter goedkeuring aan de bisschop voorgelegd wordt met ingang van 2011 ten uitvoer gebracht.

Syrische Orthodoxe Kerk-zijn in Nederland: 2011-2014

Missie

De komende jaren willen de pastores samen met de parochianen met nieuw elan werken aan een missionaire parochie. Een parochie die is opgebouwd uit vitale geloofsgemeenschappen en waar op aanstekelijke wijze het geloof in God, de Vader, de Zoon en de heilige Geest, wordt gevierd en handen en voeten krijgt. Er staat ons een parochie voor ogen die de blijde boodschap uitstraalt, doorgeeft en voorleeft als een boodschap van geloof, hoop en liefde, een Kerk die het vuur bij de mensen aanwakkert en brandend weet te houden. De parochie is vitaal wanneer zij het kerk-zijn in de volle breedte en diepte waarmaakt. Daar slaagt zij in wanneer liturgie (het vieren), catechese (het leren), diaconie (het dienen) en gemeenschapsopbouw evenredig tot hun recht komen.

Het raadsbestuur heeft het doel te bouwen aan een missionaire parochie, die uitstraling en aantrekkingskracht heeft, niet alleen voor de trouwe gelovigen die de weg naar de kerk toch al wisten te vinden, maar ook voor hen die uit beeld zijn geraakt, voor zoekenden en (sociale) uitvallers. Het is een kerk die troost, bemoedigt, onderwijst en viert. Een kerk waar mensen van alle leeftijden zich thuis voelen.

Samenwerking

We willen toewerken naar een parochie die bestaat uit vitale geloofsgemeenschappen. We willen de bestaande afzonderlijke geloofsgemeenschappen stimuleren om hun sterke kanten te ontwikkelen en met de andere geloofsgemeenschappen in het gebied te komen tot afstemming en samenwerking. We richten ons daarbij ook op wijken waar we als parochie nu nog nauwelijks aanwezig zijn maar waar ook vonken van geloof aanwezig zijn.

Voor de vier kerkelijke werkvelden betekent deze missie het volgende:

A. Liturgie

De parochie wordt opgebouwd vanuit het vieren van de eucharistie: het tegenwoordig stellen van Jezus Christus, in Woord en Sacrament en in ons leven. De eucharistie is het uitgangspunt van al ons vieren. Daarnaast zijn er ook vele andere soorten van liturgisch vieren mogelijk. De komende vier jaar zal worden toegewerkt naar een situatie, waarbij er elk weekend in ieder gebied één eucharistieviering plaatsvindt, en daarnaast andersoortige vieringen zoals bijvoorbeeld een gebedsviering, een woord- en communieviering, een jeugdviering en andere vieringen. Door krachten en kwaliteiten te bundelen ontstaat er een liturgisch aanbod dat niet in kwantiteit, maar wel in kwaliteit toeneemt. Om deze kwaliteitsimpuls te ondersteunen komen er toerustingcursussen voor ieder die een functie heeft in de liturgie.

B. Catechese

Er zal prioriteit gegeven worden aan catechese en geloofscommunicatie. Door met elkaar in gesprek te gaan over zingevingvragen, over de Schrift en de Traditie en over geloofservaringen willen we een lerende geloofsgemeenschap zijn. Een te realiseren catechetisch centrum met een breed en inspirerend aanbod biedt kansen aan alle parochianen om zich te ontwikkelen tot mensen die woorden vinden voor hun geloof.

Een structureel aanbod van zowel kort- als langlopende cursussen, lezingen, workshops vanuit dit centrum zal zijn uitstraling hebben naar de verschillende gebieden. Binnen het aanbod is aandacht voor alle profielen. Daarnaast zullen bestaande en nieuwe initiatieven ondersteund worden, zoals de Geloven-nu-groepen. Voor kinderen en jongeren zullen er activiteiten komen die aansluiten bij hun belevingswereld en interesses. Waar mogelijk zal samengewerkt worden met andere geloofsgemeenschappen en organisaties.

C. Diaconie

We streven de komende jaren naar een sterke diaconale aanwezigheid van de parochie in onze regio. We willen het diaconaal bewustzijn in de parochie versterken, ook samen met jongeren. Het diaconaal handelen zal zich vooral richten op mensen in de marge, zoals ouderen, zieken, en asielzoekers van Syrisch orthodoxe gemeenschap.

Zieken- en ouderenbezoek zijn initiatieven die passen in dit diaconaal streven. Zoveel mogelijk zal daarbij samenwerking worden gezocht met bestaande organisaties, welke binnen de gemeenschap bestaan. We willen de diaconie een bijzondere impuls geven door in ieder gebied buurtpastoraat te realiseren.

D. Gemeenschapsopbouw

Het geschetste brede aanbod op het gebied van liturgie, catechese en diaconie kan alleen werkelijkheid worden als het gedragen wordt door sterke en vitale gemeenschappen. Het raadsbestuur meent dat bovengenoemde samenwerking in drie gebieden daartoe de juiste weg is. De opgave voor de komende jaren is om de sterke kanten van de huidige gemeenschappen naar boven te halen, de krachten te bundelen en werkzaamheden zorgvuldig te coördineren.

Daarnaast zullen nieuwe vormen van geloofsgemeenschappen gestimuleerd worden, zoals jongerengroepen. We gaan ons in het bijzonder richten op het vormen van 'kerkgemeenschappen': groepen mensen die regelmatig bijeenkomen op basis van gedeeld geloof en in feite kerk zijn door samen te vieren, te leren en te dienen.

Inzet raadsbestuur

De leden van het raadsbestuur willen met enthousiasme en geestkracht de schouders onder deze pastorale plannen zetten. Zij zullen de parochianen aanmoedigen en begeleiden bij de realisatie van deze plannen en waar nodig zelf de uitvoering ter hand nemen.

Volgens het principe van de subsidiariteit wil het raadsbestuur de verantwoordelijkheid en uitvoering van taken zo laag mogelijk in de kerkorganisatie leggen.

Het raadsbestuur heeft in deze tijden van grote veranderingen begrip voor mensen die moeite hebben om het oude los te laten, maar nodigt hen uit om op deze weg mee te gaan.

Voor het raadsbestuur betekent een en ander een verschuiving in werkzaamheden. We gaan nadrukkelijk tijd vrijmaken om de nieuwe initiatieven te realiseren. De locaties zullen we stimuleren om hun eigen geloofsgemeenschappen te vitaliseren en profileren. Daarnaast zal er gewerkt worden aan goede afstemming en coördinatie tussen de locaties. Dit alles vraagt om een beleidsmatige en planmatige aanpak.

Om het raadsbestuur optimaal te laten functioneren, waarbij collegialiteit, betrokkenheid en coördinatiemogelijkheden centrale begrippen zijn, werken de pastores vanuit een klooster

Communicatie

Alle bovengenoemde activiteiten vragen om heldere communicatie, zowel intern als extern.

De inspanningen van de afgelopen jaren hebben o.a. geleid tot twee belangrijke initiatieven op dit terrein: de totstandkoming van één gezamenlijk parochieblad (kolo suryoyo) en één gezamenlijke website (www.morephrem.com). Beide media zullen de komende jaren worden verbeterd en geoptimaliseerd.

2011-2014

De geschetste plannen krijgen hun beslag in een tijdsbestek van vier jaar. In deze periode wordt toegewerkt naar samenwerking in alle parochies, en tegelijk worden nieuwe initiatieven zoals het catechetisch centrum, het buurtpastoraat en de kerkgemeenschappen gerealiseerd. De concrete activiteiten zullen per jaar gepland en vastgelegd worden in de werkplannen van de parochies.

Tot slot

In de geloofsgemeenschappen van Syrisch orthodoxe is veel zichtbaar van Gods Rijk. Onze inzet is dat we geïnspireerd zijn door het voorbeeld van St. Ephrem de Syriër